

ת"פ 20368/03/18 - מדינת ישראל נגד נחמיה שם טוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20368-03-18 מדינת ישראל נ' שם טוב
ת"פ 33172-08-20, ת"פ 52823-01-22,
ת"פ 57756-11-20, פ"ל 1441-06-20, פל"א
91450/2020, 88243/2020,
ת"פ 73859-10-21, ת"פ (ת"א-יפו) 31451-11-21,
ת"פ (ראשל"צ) 2086-03-22, ת"פ 69167-12-21

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד נעמה ישראל מתביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	נחמיה שם טוב
	ע"י ב"כ עו"ד רותם ניר

גזר דין חלקי

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו ב-11 תיקים כפי שיפורטו להלן בהתאם לסדר הכרונולוגי של ביצוע העבירות.

2. ת"פ 20368-03-18 (התיק הראשון)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות לפני חברי כב' השופט מחמד חאג'-יחיא בביצוע עבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 16.11.2017 בשעת ערב בסופרמרקט בשכונת תלפיות בירושלים נכנס הנאשם לסופר, בחר מוצרים, הכניסם לשקית ויצא מבלי לשלם. עובד הסופר שהבחין בו פנה אליו ושאלו לפשר הדבר. הנאשם השיב כי שכח את ארנקו ומיד ישוב. אלא שאז יצא הנאשם עם המוצרים, הכניסם לרכב מבלי לשלם ונסע מהמקום.

3. ת"פ 33172-08-20 (התיק השני)

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של **התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה**, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 25.11.2019 הגיע הנאשם לבניין מגורים בירושלים לדירת סטודיו. הנאשם טיפס למרפסת והזיז את דלת ההזזה ונכנס למשרד, משם נטל שני צ'קים בסכום מצטבר של 3,500 ₪. בעל הדירה ואשתו הגיעו לדירה בשעת ערב מאוחרת, והבחינו בנאשם ישן על הספה. בעל הדירה העיר את הנאשם וזה עזב את המקום כשהוא לוקח עמו את הצ'קים.

4. ת"פ 52823-01-22 (התיק השלישי)

בתיק זה הורשע הנאשם ע"פ הודאתו בעבירה של **שימוש ברכב ללא רשות בעליו**, לפי סעיף 413ג' לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 11.2.2020 בשעת בוקר החנתה המתלוננת את רכבה בשכונה בירושלים. בהמשך אותו יום, הגיע הנאשם לרכב, פרץ אליו לאחר שניפץ את החלון המשולש בדלת הימנית האחורית, וכן חיבל במערכת ההנעה באמצעות התעסקות עם החוטים. כמו כן עקר הנאשם את תא הכפפות ועיקם את הכספת בתא הנוסע ליד הנהג. בסמוך יצר הנאשם קשר עם מנעולן רכב וזה התקין עבורו מערכת הנעה חדשה. בהמשך יצר הנאשם קשר עם מוסך לצורך תיקון הרכב.

5. ת"פ 57756-11-20 (התיק הרביעי)

א. בתיק זה תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, בשתי עבירות של **הפרעה לשוטרי**, לפי סעיף 275 לחוק, ובשלוש עבירות של **העלבת עובד ציבור** לפי סעיף 288 לחוק.

ב. מחלקו הכללי של כתב האישום עולה, כי בין הנאשם למתלוננת התגלע סכסוך עסקי, והנאשם סבר שהמתלונן חברה לו חוב כספי עבור מזגנים שסיפק לה.

ג. מהאישום הראשון עולה, כי ביום 12.2.2020 נכנס הנאשם לביתה של המתלוננת ללא הסכמתה או הסכמת הנוכחים בבית. הנאשם ניגש למתלוננת ששהתה באותו זמן במטבח, והחל לצעוק עליה בנוגע לסכסוך שביניהם ואמר לה: "השתחררתי מהכלא במיוחד בשבילך". המתלוננת דרשה מן הנאשם לצאת מהדירה אך הוא סירב. אז ניגשו לנאשם ילדיה של המתלוננת והדפו אותו אל מחוץ לדלת.

ד. הנאשם הזמין משטרה וטען בפני השוטרים, כי המתלוננת חבה לו חוב כספי. בהמשך, ביקש אחד השוטרים לעכב את הנאשם ולהכניסו לניידת, ואז צעק הנאשם למתלוננת ולבניה: "אתם תשלמו על זה עוד היום". בהמשך, ביקש השוטרי מהנאשם למסור לו את מכשיר הנייד שלו, אך זה סירב והחל לצעוק ולהתלהם בניידת המשטרתית. במהלך שהות הנאשם בניידת, אמר הנאשם לשוטרי: "אני אראה לך מה זה... אתה עוד תשמע ממני.. את הביצה השמאלית אתה מעניין לי... חתיכת אפס". בהמשך ביקש השוטרי לעצור את הנאשם ובתגובה התנגד הנאשם למעצר ודחף את השוטרי. בהמשך, משהגיע עם השוטרים לתחנת המשטרה, ביקש השוטרי לבצע חיפוש על גופו של הנאשם. בתגובה, הוריד הנאשם את תחתוניו מבלי שנדרש לעשות כן ואמר לשוטרי: "אני אשים לך את הזין בפה". בהמשך, במהלך חקירתו, אמר הנאשם לשוטרי אחרת: "שאלוהים ישלם לה ושלא תחייך כל ימי חייה", וכן קם מכיסאו ופנה לעיין במסך המחשב בחדר החקירות. השוטרי שאלה את הנאשם לפשר מעשיו וזה השיב: "מה שהייתי צריך לקרוא כבר קראתי". בנוסף אמר הנאשם לשוטרי שלישי: "גמד, אפס" וכן קילל את אביו של השוטרי.

ה. מהאישום השני עולה, כי ביום 22.11.2018 בשעת צהריים, במסגרת התכתבות הנוגעת לסכסוך העסקי עם המתלוננת, שלח לה מסרון ובו הדברים הבאים: "תגעי במקדח או במאייד השני יש לי עסק רק אתך!! ואת תשלמי אותם טבין ותקילין! מבטיח לך". בהמשך אותו ערב כתב הנאשם למתלוננת במסרון: "פתחתי עליך את שערי הגהינום (מזמן כבר) מחקת אנשים בעלים וכו'... כל נזק שעשית או תעשי תשלמי פי שלוש... תזכרי טוב שנסיים אל תתלונני...". יום לפני, שלח הנאשם מסרון למתלוננת ובו כתב: "משפחה מקוללת ובעייתית, אבל טיפלתי באריאלה

ובעוד שניים... תשאלו אותם".

6. פ"ל 1441-06-20 (התיק החמישי)

א. בתיק זה הורשע הנאשם על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהמלצת בית המשפט (חברי, כב' השופט ארנון איתן) לאחר שמיעה חלקית של הראיות.

ב. מהאישום הראשון עולה, כי ביום 24.2.2020 נהג הנאשם ברכב מסוג פורד ל"ז 1818964 כשהוא פסול מנהיגה, כאשר הוא ידע על שתי תקופות פסילה שניתנו בבית המשפט בשתי הזדמנויות שונות בנוכחות, וכן נפסל בהיעדרו, אך קיבל על כך הודעה ולא הפקיד את רישיונו. למעשה, הנאשם נהג ברישיון שפקע כבר ביום 7.4.2016. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, **נהיגה בזמן פסילה ע"י בית המשפט**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; **רישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים**, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה, **ורישיון הרכב פקע מעל שנתיים**, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה.

ג. מהאישום השני עולה, כי ביום 5.6.2020 נהג הנאשם באותו רכב פורד כשהוא יודע שהוא פסול מלנהוג בנסיבות שפורטו באישום הראשון. באותה עת נהג כשרישיון הנהג שלו פקע ביום 7.4.2016 ורישיון רכבו פקע ביום 9.9.2019. הנאשם לא ציית להוראות שוטרים לעצור, לאחר שכרזו לו ואף חסמו את דרכו. למרות חסימת הדרך ע"י ניידת, נסע הנאשם לאחר תוך חריקת גלגלים בניסיון להימלט מהשוטרים, ואגב כך פגע ברכב אחר שעמד מאחוריו. בהמשך הנאשם נסע על מדרכה גבוהה במהירות, ולאחר זמן מה ירד מהמדרכה. הוא המשיך בנסיעה פרועה ועבר צומת ברמזור אדום, דבר שגרם לשני רכבים בצומת לעצור כדי להימנע מהתאונה. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה ועקף כלי רכב מימין ומשמאל, ואף עלה על מדרכה כדי לעקוף גודש תנועה. בהמשך לא נתן זכות קדימה כנדרש, עקף רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף וביצע עקיפה נוספת אותה סיים על המדרכה. בהגיע הנאשם למעגל תנועה, שוב לא נתן זכות קדימה לרכב שהיה בכיכר ואף חסם דרכו של הרכב וגרם לבלימתו. בהמשך וברחוב אחר, עלה הנאשם על מדרכה בניסיון לעקוף רכב שעמד בנתיבו, ורכבו נעצר לאחר שפגע בקיר בחלק הימני, וברכב חונה בצדו השמאלי. כל זאת עשה הנאשם כשהוא נוהג ברכב ללא תעודת ביטוח בתוקף. בגין מעשים אלה הודה הנאשם והורשע בעבירות של **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין, **נהיגה בזמן פסילה ע"י בית המשפט**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, **נהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי; **אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה**, לפי תקנה 23א(1) לתקנות התעבורה; **רישיון נהיגה פקע מעל שנתיים**, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה; **רישיון רכב פקע מעל 6 חודשים**, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה, **ואי ציות לתמרור 303 במעגל תנועה**, לפי תקנה 64ז לתקנות התעבורה.

7. פל"א 88243/2020 (תמצית אישום) (התיק השישי)

הנאשם הודה בתמצית האישום בעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. מעובדות תמצית האישום עולה, כי ביום 27.2.2020 הגיע המתלונן לאגף התנועה במשטרה להגיש תלונה. המתלונן הניח את הפלאפון שלו מסוג סמסונג גלקסי S9 על הדלפק, ואז נטל הנאשם את הטלפון ועזב את המקום.

8. פל"א 91450/2020 (תמצית אישום) (התיק השביעי)

עמוד 3

בתיק זה הודה הנאשם בתמצית האישום בעבירות של **התפרצות למקום מגורים**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין ו**בהיזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק. מהעובדות עולה, כי ביום 29.2.2022 פונה הנאשם מדירה אותה שכר, וזאת מתוקף החלטה של רשם ההוצאה לפועל. למחרת בשעת חצות, התפרץ הנאשם לאותה דירה לאחר שעקר את סורג חלון השירותים, שבר את החלון ונכנס ממנו אל הדירה. הנאשם נטל שלושה ברזים, מיכל הדחה של שירותים, מושב אסלה, שני כסאות, שני מוטות וילון, צינור וראש מקלחת, מנורות, מטאטים, כיריים חשמליים, מכסה בויב, כבלים וכלי עבודה, לאחר שעקר אותם ממקומם.

9. ת"פ 73859-10-21 (התיק השמיני)

הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירות של **התפרצות למקום מגורים**, לפי ו**גניבה**. מחלקו הכללי של כתב האישום עולה, כי הנאשם שוחרר בתנאים ביום 5.7.2021 ואמור היה לשהות במעצר בית לילי ולהבטחת התנאים חתם על התחייבות בסך ₪ 5,000. באותו מועד במלונית בירושלים, שהו המתלוננים בחדר, וביום 7.7.2021 שהו השניים מחוץ לחדרם, כשהותירו את דלת חדרם סגורה ולא נעולה. בשעת ערב ניצל הנאשם את היעדרותם של השניים, נכנס לחדרם כשפתח את הדלת, ונטל מהחדר בקבוק יין, זוג נעליים, מטען, חולצה, עציץ וכסף מזומן בסך ₪ 60. הוא לקח את הרכוש לחדר אחר בו שהה בעצמו במלונית. באישון לילה, הבחינו המתלוננים כי חסר ציוד בחדרם, ושמעו רעש חזק מחדרו של הנאשם. המתלוננים הזעיקו שוטרים למקום שאיתרו את הנאשם בחדר במלונית יחד עם רכוש המתלוננים.

10. ת"פ (ת"א-יפו) 31451-11-21 (התיק התשיעי)

בתיק זה תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע ב**התפרצות למקום מגורים** וב**גניבה**. מכתב האישום עולה, כי בין התאריכים 22.10.2021 - 24.10.21 התארח הנאשם במלון בתל-אביב בחדר 208. בתאריך 27.10.2021 הגיע למלון המתלונן ג"ל, והתארח באותו חדר, מספר 208. ביום 28.10.2021 בשעת לילה נכנס הנאשם לחדר האמור, סגר את הדלת והלך לישון. ביום 29.10.2021 לפנות בוקר, בעת שהמתלונן ישן בחדרו, התפרץ הנאשם בדרך לא ידועה לחדר 210 שבמלון, וגנב ממנו צ'ק השייך למתלונן. השיק נתפס עם הנאשם בעת מעצרו ביום 30.10.2021.

11. ת"פ (ראשל"צ) 2086-03-22 (התיק העשירי)

בתיק זה תוקן כתב האישום, והנאשם הודה בעבירות של **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיפים 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986, ו-25 לחוק העונשין, וב**גניבה**.

במועדים הרלבנטיים החזיק המתלונן דש"ז שני כרטיסי אשראי ורישיון נהיגה ישראל. ביום 6.11.2021 שהה המתלונן עם ילדיו בחוף בתל-אביב. עת נכנס המתלונן לים, אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, גנב את ארנקו של המתלונן שהכיל ₪ 300 במזומן, את כרטיסי האשראי ורישיון הנהיגה ונטל אותם. באותו יום בשעת ערב, נכנס הנאשם לחנות בראשון לציון וניסה לרכוש באמצעות כרטיסי האשראי נעליים ושתי חולצות. הנאשם הזדהה עם רישיון הנהיגה של המתלונן וכשנתבקש להזדהות בתעודה אחרת, טען שזהו הרישיון של אחיו.

12. ת"פ 69167-12-21 (התיק האחד-עשר)

- א. בתיק זה תוקן כתב האישום, והנאשם הודה בעבירות של הפרת צו הגנה, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק, היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק והפרעה לשוטרי, לפי סעיף 275 לחוק.
- ב. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה, כי א"נ היא בעלת נכס בירושלים, וא"ה היא אחותה ועורכת דינה ומיופת כוחה לטפל בנכס. במהלך חודש נובמבר 2021 ניתנו צווי הגנה ומניעת הטרדה מאיימת נגד הנאשם ביחס לא"נ, לרבות הרחקה מהנכס שבבעלותה, שתוקפם עד חודש מאי 2022..
- ג. מהאישום הראשון עולה, כי ביום 22.12.2021 הפר הנאשם את הצווים האמורים בכך ששהה בסמוך לנכס כשהוא נושא עמו מזוודות. הנאשם הסיג גבול בכך שנכנס לחצר השייכת למתלוננת. באותן נסיבות, הגיע לנכס י"ק עם מפתח לצורך בדיקת התאמתו להשכרה מטעם המתלוננת ובתיאום עמה. אלא ש"ק לא הצליח להיכנס לנכס בשל נזק למנעול. כשראה את הנאשם ושאלו לפרש שהייתו במקום, ענה לו הנאשם: "הגונב מגנב פטור". המתלוננת הזמינה משטרה ובעקבות זאת אמר הנאשם לי"ק: "עין תחת עין וכן תחת שן", וצעק לו כי לא יגור שם. לאחר הגיע משטרה למקום ולאחר שעוכב הנאשם והוכנס לניידת, העליב הנאשם שוטרת בכך שאמר לה: "יאללה חתיכת שוטרת אפסית ולסבית מסריחה, אני מאחל לך את כל מה שנעשה לי גם למשפחה שלך", וכן איים עליה שיתלונן למח"ש וכי "לקח אותה כפרוייקט". הוא ירד בניידת וניסה להקיא. עת שהובל לחקירה בתחנת המשטרה ע"י שוטר אחר, הפריע הנאשם לשוטר בכך שסירב להיכנס לחדר החקירות והחל לומר לחוקר: "סתום יא בן זונה, אני אראה לך מה זה יא שרמוטה, אני אזיין אותך בתחת יא מניאק... אני אתן לך יריקה לתוך הפנים". הנאשם המשיך לאיים על החוקר ואמר: "הנה השרמוטה שמקבל בתחת, הפעם אני אזיין אתכם ואשים לכם סוף אחד".
- ד. מהאישום השני עולה, כי ביום 31.8.2021 פרסמה א"ה את הנכס להשכרה באתר "יד 2", והנאשם הגיע לדירה ונכנס לראותה כשהדלת הייתה פתוחה. הוא הציג עצמו כמי שמתעניין לשכור את הנכס לטובת בתו. בין השניים לא נערך הסכם שכירות ולא היתה כל הסכמה אחרת המאפשרת לנאשם לעשות שימוש בנכס. בתאריך 1.9.2021 הסיג הנאשם גבול בכך שנכנס לדירה ללא אישור המתלוננת, שהה בה והוציא רכוש השייך לה אל מחוץ לדירה ללא אישורה, שכלל מזון, ארונות ומיטה. הנאשם גם הזיק לגדר מקיפה בחצר הנכס בכך שחתך אותה וניפץ את שמעות החלונות של הנכס תוך שצעק למתלוננת ולבעלה: "זה לא שלכם, אתם גנבתם והשתלטתם, מתוחכמים". הוזמנה משטרה למקום, והשוטרים עיכבו את הנאשם. אז העליב הנאשם את אחד השוטרים ואמר לו: "אתה מגן על המתלוננת בגלל שהיא בחורה ולכן אתה מתלהב מדי". בהמשך הפריע לשוטר בכך שהתנגד למעצר וקרא לשוטר "זבל".

מהלך הדין

13. מעשיו של הנאשם בתיק האחד-עשר הביאו למעצרו ביום 22.12.2021 ולהגשת כתב אישום ובקשה למעצרו עד לתום ההליכים נגדו ביום 31.12.2021. ביום 4.1.2022 הורה חברי כב' השופט ביאלין אלעזר, על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו. יצוין כי ביום 28.4.2022 נגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 9 חודשים בתיק מרמה שהתנהל בבית משפט השלום בראשון לציון (ת"פ 55037-06-19).

14. בנוסף, הנאשם היה עצור בגין התיק החמישי (תיק התעבורה) תקופה מוסכמת של 13 חודשים, שלגביה אף הוסכם כי תהווה את תקופת מאסרו בתיק זה, לרבות הפעלת מאסרים מותנים בחופף לאותה תקופה. הדבר נועד בין היתר לאפשר לנאשם לנסות ולהשתלב בתהליך שיקום בבית המשפט הקהילתי, לו נמצא מתאים. אלא שהמדינה הביעה התנגדותה הנחרצת לשילובו של הנאשם בתהליך זה, תוך שעמדה על ריבוי העבירות, על חומרתן, ועל קיומן של ארבע תקופות מאסר מותנה, המגיעות כדי 12 חודשים בסך הכל.

15. משחשתי, שעניינו של הנאשם נמצא במבוי סתום, הוריתי על עריכת גישור במכלול עניינו (למעט עניני התעבורה) בנוכחות ראש יחידת תביעות ירושלים. לאחר ישיבה ארוכה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם במכלול התיקים שצוינו לעיל, הוסכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח לעונש, והמאשימה התחייבה לא לערער על רכיב של צו מבחן שהצעתי להטיל על הנאשם לצד עונש מאסר. הצעתי זו נבעה מתוך רצון לשלב את הנאשם בתהליך טיפולי ופיקוחי לאחר שחרורו, בחסות שירות המבחן. אלא ששירות המבחן באופן חוזר ונשנה, ולמרות בקשתי, סבר שבנסיבותיו של הנאשם אין מקום להטלת צו מבחן.

16. בהמשך, צירף הנאשם עוד שני תיקים, האחד מראשון לציון והאחר מתל-אביב, וכן הוגשה בעניינו חוו"ד של עובדת סוציאלית פרטית מטעם הסניגוריה הציבורית, ד"ר גילי תמיר.

17. אקדים ואומר, כי החלטתי לפצל את מתן גזר הדין, לחלק העיקרי שבו אטיל מאסר וענישה נלווית, ולחלק נוסף שבו אדון בשאלת הפסילה, בשל חשיבותה לשיקומו של הנאשם והרצון שיעלה על פסי שיקום.

תסקירי שירות המבחן

18. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מהותי אחד, ותסקיר השלמה שהוגש לבקשתי. התסקיר מגולל את קורותיו של הנאשם, כבן 57, גרוש ואב לשלושה ילדים שבגרו. שירות המבחן מתאר ילדות קשה שחוותה הנאשם שמטעמי צנעת הפרט לא אדרש לתיאורים העולים לגביה. למרות זאת, הנאשם בגר 12 שנות לימוד, שירת בצה"ל בתפקיד לחימה וכן במילואים וכן השתתף במלחמת לבנון. במשך שנים בתחילת חייו הבוגרים עבד עם אביו בבית דפוס למרות היחסים המורכבים ביניהם, ולאחר מכן היה בעל עסק בתחום המיזוג במשך כשני עשורים. אלא שבשנת 2014 עבר תאונת עבודה שבה נפגע באופן קשה למדי, ומאז לדבריו, וכפי שגם עולה מרישומי הפלילי, חלה התדרדרות רבתי במצבו בכל התחומים. שירות המבחן עמד על מאפייני אישיותו של הנאשם, טענותיו המרובות כלפי הזולת והרשויות, ועל התנהלותו, וסבר כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה. השירות סבר כי לנאשם צרכים מרובים, ואף המליץ על התאמתו לבית משפט קהילתי, דבר שלא יצא כאמור אל הפועל. נוכח מורכבות מצבו של הנאשם, הוא אף לא יכול היה להציג חלופת מעצר בת קיימא, בעיקר בשל היעדר גורמי תמיכה, ולכן נותר עצור עד לתום ההליכים. יצוין, כי שירות המבחן ציין את מידת שיתוף הפעולה הטובה של הנאשם במשך מספר חודשים, עת שוחרר ממאסר והשתלב בטיפול במסגרת רש"א. למרות זאת, שירות המבחן חזר מספר פעמים על דעתו, כי אין מקום להטיל צו מבחן על הנאשם, וכי הדרך הראויה לטפל בצרכיו היא באמצעות רשות שיקום האסיר, במסגרת תהליכי שחרורו של הנאשם מהמאסר שייגזר עליו.

חוות דעתה של ד"ר גילי תמיר מטעם הסניגוריה הציבורית

19. ד"ר תמיר הגישה בעניינו של הנאשם דו"ח פסיכוסוציאלי המבוסס על היכרות עם כתבי האישום, עברו הפלילי, מסמכים אבחוניים שהוגשו בעניינו לרבות התסקירים, וקיום שתי פגישות עמו בכלא.

20. מהדו"ח עולה, בדומה לתסקיר שירות המבחן, תמונת חיים מורכבת. אלא שבדו"ח העמיקה ד"ר תמיר לתאר את שנות ילדותו והתבגרותו של הנאשם, שלוו בחשיפה לאלימות כלפיו וכלפי אמו, שלגביה נכפה עליו נתק ממנה במשך שנים רבות נוכח עמדותיו של האב שנפטר בשנים האחרונות. אמו בין החיים, שתבדל"א, והנאשם חידש עמה את הקשר ביוזמתו. מהדו"ח עולה כי חוויות ילדותו של הנאשם שרטו את נפשו והעיבו על יכולתו לנהל מערכות יחסים משפחתיות תקינות, דבר שבא לידי ביטוי בגירושיו מאשתו הראשונה ופרידתו מבת זוגו השנייה, כאשר משתי מערכות יחסים אלו נולדו 3 ילדים. עם בכורו, מקיים הנאשם קרוב יותר, ועם ילדיו הקטנים יותר (אחת אחרי צבא, השני ערב גיוסו לצבא) הוא מנסה לשקם את הקשר.

21. ד"ר תמיר עמדה על כך כי לאורך חייו חווה הנאשם את סביבתו ואת הממסד כאטומים לצרכיו ובלתי קשובים להם. הדבר בא לידי ביטוי בשני משברים כלכליים אליהם נקלע (שריפת בית עסק בשנת 1993 וקבלת פיצוי נמוך מאוד בגין כך, וקריסת עסק המזגנים לאחר תאונת העבודה ב-2014), שמשעה שלא קיבל בהם מענה למצוקותיו, פנה לדרך פלילית על-מנת לפתור את בעיותיו מבלי שניסה למצות זכויותיו בשל חוסר האמון שלו במערכות השונות. ד"ר תמיר עמדה על כך שהנאשם סובל מבעיות רפואיות רבות לרבות בעיות לבביות, בעיות שיניים ותוצאות של תאונות שעבר. כמו כן אובחן כמי שמתמודד עם הפרעה דו-קוטבית (מאניה דפרסיה) והוא אף מטופל תרופתית בגין כך באופן קבוע. ד"ר תמיר ציינה, שכאשר הנאשם חש שהוא מתדרדר ללא גבול, הוא "הולך עד הסוף" בשל חוסר הצדק שהוא חש, דבר שבא לידי ביטוי בנאומו תוכחה כלפי הממסד, בהם נכחתי אני לא אחת ולא שתיים. לדברי ד"ר תמיר, במפגש השני שנערך ביניהם, גילה הנאשם הבנה ראשונית לבעייתיות שבהתנהלותו זו, והחל להבין שקיימות חלופות אחרות, וכי מצבו בר טיפול ותיקון. למרות התנהלותו הפלילית, לנאשם שאיפות לקיים אורח חיים נורמטיבי. לדבריו, עבר את העבירות על רקע מצוקה קשה, היעדר קורת גג והיעדר כל תמיכה בצרכיו הבסיסיים, במיוחד בתקופה שבה שוחרר ממאסר ללא כל פתרון ממשי.

22. בשל היכרותי רבת השנים את הנאשם (כמי שהובא לפניי בהליכים קודמים), התפלאתי כיצד אדם שניהל אורח חיים נורמטיבי, למעט מעורבות פלילית בודדת בשנות השמונים, ומעורבות נוספות בתחילת שנות התשעים, התדרדר בגיל מבוגר יחסית, לסחרחרת של הסתבכויות פליליות, שכן התנהגות זו אינה מאפיינת "עבריינים טיפוסיים" השבים לבצע עבירות בתכיפות רבה. תשובה לכך לא קיבלתי בתסקירי שירות המבחן, אלא בדו"ח שהגישה ד"ר תמיר. בהקשר זה כתבה ד"ר תמיר כך:

בפער להתנהלותו ולרצונו, איש אינו עוצר ושואל את השאלה המתבקשת - מדוע אדם שאורח חייו היה תקין למעט שתי נקודות משבריות בחייו, פוצח ברצף בלתי נפסק של פתיחת תיקים על עבירות שונות, בתקופת זמן קצרה ביותר, מבלי שאיש עוצר לנסות ולהבין את מניעיו, ולייצר אתו קרבה והבנה ולהזדהות לרגע עם חוויית התסכול, ואז לאפשר לו לבחון הן את התנהגותו ו[הן] את מחיריה - ברמה האישית והחברתית.

23. ד"ר תמיר עמדה על הקשר שבין המשברים שחוזה הנאשם בקריסת עסקיו ואובדן מקור פרנסתו, לבין פרצי העבריינות שלו. ד"ר תמיר התוותה בחוות דעתה תוכנית טיפולית ושיקומית, שבמסגרתה תסייע לנאשם למצות זכויותיו, באופן שיאפשר לו לקבל מהמדינה תמיכה וסיוע בכסף ובשווה כסף, לרבות בטיפול רפואי ונפשי, סיוע בשכר דירה ומציאת קורת גג מתאימה לצרכיו, וסברה כי יש מקום להטיל צו מבחן שיסייע במעקב אחר התהליך השיקומי בהתאם לתוכנית שהוצעה. הנאשם עצמו הביע הסכמה והתחייבות לתוכנית שהוצעה לו, ונראה כי הדבר מבוסס על האמון שהוא רוחש לד"ר תמיר ולתקווה הגלומה בתוכנית זו לשיקום עתידו.

24. יצוין, כי ד"ר תמיר לא נחקרה ע"י המאשימה, כשב"כ המאשימה סברה, שאין בחווה"ד לשפוך אור נוסף על הידוע בעניינו של הנאשם.

עבר פלילי ומאסרים מותנים

25. לנאשם 11 הרשעות קודמות בעבירות מרמה, אלימות ורכוש והוא ריצה עד כה שלוש תקופות מאסר בנות למעלה משנתיים, תקופת עבודות שירות ועונשים אחרים, אלא שכאמור בתיקים שלפניו הוא עצור חודשים רבים. יצוין כי שלוש הרשעותיו הראשונות רחוקות זו, ולאחר מכן קיים "פרץ" מעשים פליליים החל משנת 2011 ועד היום, ועל הסיבות לכך כבר עמדתי. לחובתו של הנאשם כ-50 הרשעות תעבורתיות קודמות, חלקן ממין העניין.

טיעוני הצדדים לעונש

26. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש כולל בשל כלל העבירות של 5 שנים, וכן עתרה להטיל מאסר מותנה משמעותי, פסילה בפועל של 10 שנים, פסילה על-תנאי, קנס והתחייבות גבוהה. הסניגור עמד על ההסדר אליו הגיעו הצדדים בתיק התעבורה (התיק החמישי), מתוך מחשבה כי הנאשם ישולב בבית משפט קהילתי באופן שיוכל לשקם את חייו, תוך הוויתורים הרבים שעשה לשם כך (שהותו במעצר במשך 13 חודשים בתנאי מעצר ולא בתנאי אסיר). עומד עמד הסניגור על הצירוף המשמעותי של התיקים שביצע הנאשם למרות קשיים לא מעטים בדרך, וכן עמד על חשיבות פסילה מדתית של רישיון הנהיגה, על-מנת שהדבר יסייע לנאשם בשיקומו.

27. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ולאחר ששקלתי בשנית סברתי שיהיה נכון לפצל את הטלת העונשים הנוגעים למאסר, מאסר מותנה, התחייבות ומבחן, מהטלת רכיב הפסילה אשר לו משמעות קריטית בעניינו של הנאשם, וזאת לאחר קבלת התייחסות ספציפית משירות המבחן בהקשר זה, כפי שהודעתי לצדדים בדיון שהתקיים ביום 23.4.2023.

קביעת מתחמי הענישה ההולמים

28. בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם עליו לתת בכורה לעקרון ההלימה, הנגזר מהערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מנסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וממדיניות הענישה הנוהגת.

29. **אשר לערכים המוגנים** - מרבית העבירות אותן ביצע הנאשם הן עבירות רכוש שהיו כרוכות בפגיעה בקניינו של הזולת ובפגיעה בפרטיותו. בנוסף, עבר הנאשם עבירות נגד שוטרים ועובדי ציבור הפוגעות בשלטון החוק ובשלוחיו וכן פוגעות בכבודם של אלה. עבירות של נהיגה בפסילה פוגעות בביטחון הציבור ובערך שלטון החוק והצורך לקיים החלטות של בית המשפט.

30. **נסיבות ביצוע העבירות** תפורטנה להלן בהתאם לסדרם הכרונולוגי של התיקים -

א. בתיק הראשון, פעל הנאשם מתוך תכנון ורצון ליטול מוצרים מהסופרמרקט תוך שידע מראש שלא ישלם עליהם, תוך ניסיון להונות את עובד החנות. בפועל נגרם נזק מוגבל. הנאשם אחראי למעשיו. גם אם המעשים בוצעו מתוך מצוקה כלכלית וחוסר אונים בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, אין בכך כדי להצדיקם.

ב. בתיק השני אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בניצול הזדמנות וכניסה לבית מגורים שלא שייך לנאשם. חוסר התכנון מתבטא אף בכך שהנאשם נותר לישון במקום והתגלה ע"י בעלי הדירה עם חזרתם הביתה. הדבר מלמד על מצוקתו ועל היעדר קורת גג אותה שעה. עבירות של התפרצות למקום מגורים הן עבירות רכוש חמורות בשל פוטנציאל האלימות שעלול לצאת מהכוח אל הפועל כתוצאה ממפגש לא רצוי עם בעלי הדירה המופתעים. בנס האירוע לא התדרדר לפסים אלימים. הנאשם פגע בפרטיותם ותחושת הביטחון של בעלי הדירה ואף התכוון ליטול שיקים באלפי קלים לשימוש העצמי. הנאשם אחראי למעשים.

ג. בתיק השלישי מדובר בעבירה מתוכננת, אך התקיימה היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלוננת, בעלת הרכב, והנאשם פעל באופן פסול כפי שפעל, משום שסבר שזכות השימוש ברכב נתונה לו. לכן אין מדובר בעבירה "רגילה" כלפי רכב בנסיבותיה, אך יחד עם זאת מדובר בעבירה שבמהלכה נגרם נזק ניכר לרכב ועוגמת נפש למתלוננת. הנאשם אחראי למעשיו.

ד. בתיק הרביעי מדובר באירוע שהיו לו שני חלקים. חומרת האירוע בכך הנאשם נכנס ללא רשות לביתה של המתלוננת ומשפחתה על אף התנגדותה לכך, תוך שהילך עליה אימים ולא חדל מאימויו גם כלפי השוטרים. הוא התנהג מתחת לכל בקורת עת חשף עצמו בפני השוטרים, וניבל את פיו בצורה המבזה בראש ובראשונה אותו, ולאחר מכן פוגעת בכבודם של השוטרים. פן חמור נוסף הוא העובדה שהאירוע התרחש בשלבים שבכל אחד מהם יכול היה הנאשם לעצור, ולהימנע מלהסלימם. הוא לא עשה כן, ביטוי למאפייני אישיותו וחוסר יכולתו לווסת את רגשותיו ואת התנהגותו. עם זאת הנאשם אחראי למעשיו באופן מלא.

ה. בתיק החמישי הנאשם פעל לאורך זמן באופן מסוכן, כשנהג בפסילה ללא ביטוח, ואף ללא רישיון רכב תקף (באישום השני) כשהוא מסכן את משתמשי הדרך, את השוטרים ואת עצמו, כשהוא מנסה להימלט בנחישות מהשוטרים ומבצע עבירות תנועה חמורות ובסופו של דבר גורם לנזק ממשי לסביבה ולרכבו. פוטנציאל הנזק לנפש ולרכוש הוא גדול והנאשם אחראי באופן מלא למעשים.

ו. בתיק השישי ניצל הנאשם הזדמנות עת שהה בתחנת המשטרה, וגנב טלפון של מתלונן שהגיע לתחנה למסור תלונה. מעשיו של הנאשם בוצעו בעזות מצח ותוך פגיעה משמעותית בציפיה של אדם להיות מוגן בתחנת המשטרה, אליה הגיע למסור תלונה בשעת משבר. הנאשם פגע בקניינו ובפרטיותו של בעל הטלפון, הוא אחראי למעשים ובפועל נגרם נזק מעצם הגניבה בתחנת המשטרה.

ז. בתיק השביעי, ביקש הנאשם להתנקם בבעל הדירה אותה שכר לאחר שפונה ממנה בניגוד לרצונו. יש חומרה במעשים שבוצעו לאחר שניתנה נגד הנאשם החלטה שיפוטית ביחס לפינוי, והפגיעה ברכוש בדירה אף היא מכוונת נוכח היקף הנזק שנגרם. בוודאי שמניע הנקמה פסול והנאשם אחראי למעשים. גם כאן, ניכר כי המעשה נבע ממאפייני אישיותו של הנאשם המתקשה להתמודד עם גורמי סמכות ונוטה לפעול כרצונו, גם כשהדבר אינו מתיישב עם עובדות המציאות. אציין כי בהקשר לתיק זה, הוגשה ע"י הסיניגור החלטה בת"א (ירושלים) 20971-11-19 המלמדת על אופיו האזרחי של הסכסוך החוזי שבין הצדדים, אך אין בה להקהות מהפסול שבמעשים.

ח. בתיק השמיני, פעל הנאשם בצורה מכוונת הגם שהנסיבות הן של ניצול הזדמנות. הנאשם פגע בפרטיותם ובקניינם וכן בתחושת הביטחון של שכניו במלונת עת שלח יד ברכושם. קיימת חומרה שהמעשים בוצעו שעה שהנאשם שוחרר בתנאים, דבר המלמד על זלזול ברשויות החוק. בפועל הנזק שנגרם מעצם החדירה לפרטיותם של אחרים ניכר. הנאשם אחראי למעשים. אני ער לכך שהנאשם ביצע את המעשים על רקע מצוקה אמיתית של היעדר מקום לישון בו, עת שוחרר בתנאים, אך מצוקת הנאשם אינה הצדק לפגוע בזולת.

ט. מאפייניו של התיק התשיעי, דומים לתיק השמיני ונובעים מאותן סיבות, והערותיי לעיל רלבנטיות גם לתיק זה.

י. התיק העשירי מלמד על נסיבות של גניבה במציאה, ואולם הנאשם ניסה לנצל באופן מירבי את המציאה ולרכוש לעצמו פרטי לבוש. מדובר בתקופה בה הנאשם היה משוחרר ונתון במצוקה של היעדר מקום מגורים ותמיכה כלשהי, אך שוב, אין באלה להקהות מאחריות הנאשם למעשים. בפועל לא נגרם נזק משמעותי שכן הניסיון לחיב את כרטיס האשראי נקטע באבו. עם זאת סביר להניח שלמתלונן נגרמה עוגמת נפש.

יא. בתיק האחד-עשר שוב הוכיח הנאשם את חוסר יכולתו לשלוט בכעסיו ובתסכוליו, את חוסר יכולתו להשלים עם הוראות חוקיות המוצאות נגדו ואת הזלזול שלו בהן ובשלוחי החוק. הוא אחראי למעשים וביצע אותם תוך שהוא מנבל את פיו בצורה מבזה ומכוונת. בהתנהגותו גרם נזק ופגע בכבודם של המעורבים.

31. אשר למדיניות הענישה הנוהגת -

א. **אשר לגניבת טלפון**, מפנה לרע"פ 6365/13 **קליינר נ' מ"י** (מיום 23.9.2013) שם אושר מתחם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר ועונש של 4 חודשי מאסר בפועל. שם עמד בית המשפט העליון על הפגיעה קשה בבעלי טלפונים בשל פגיעה בפרטיותם וערעור ביטחון הציבור בשל כך.

ב. **אשר להתפרצות לדירה** אף בדרך של כניסה וביצוע גניבה, מדיניות הענישה לרוב כרוכה במאסר. מפנה לרע"פ

5240/17 **אבו עג'אג' נ' מ"י** (מיום 29.6.2017) שם אושר עונש של 12 חודשי מאסר בנסיבות של כניסה לדירה וגניבת שרשרת שנמכרה מאוחר יותר. התפרצות לדירה וגניבה לפי סעיף 406(ב) נושאת גם היא בחובה מאסר בפועל. מפנה לעפ"ג (י-ם) 27721-03-14 **מ"י נ' בן אבו** (מיום 8.5.2014) שם הורשע המערער בשתי התפרצויות לבית שכנו וגניבה ממנו. אושר מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ועונש של 7 חודשים בפועל. בעפ"ג (ב"ש) 37682-03-13 **גרניק נ' מ"י** (מיום 20.11.2013) אושר מתחם של 12 ל-24 חודשים לכל התפרצות, אך צוין כי ניתן להתחיל את המתחם גם מעבודות שורות. שום הוקל עונש מ-12 חודשי מאסר ל-6 חודשי עבודות שורות.

ג. **אשר לעבירה של העלבת עובד** ציבור הפסיקה הנוהגת מגוונת. ברע"פ 3150/19 **שטרנברג נ' מ"י** (מיום 8.5.2019) אישר בין המשפט העליון מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנים במצטבר. ברע"פ 31/15 **אפרסמון נ' מ"י** (מיום 20.1.2015) אושר מתחם שבין חודשי מאסר בודים ועד 18 חודשי מאסר, ועונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות למי שהורשע בתקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר.

ד. **אשר לעבירה של שימוש ברכב ללא רשות**, מפנה לרע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מ"י** (מיום 23.4.2018) אושר מתחם שבין עבודות שירות ועד 8 חודשים ביחס לעבירה זו. הנאשם נדון ל-14 חודשי מאסר בשל עבירות נוספות של התפרצות לדירה וגניבה.

ה. **אשר לעבירה של נהיגה בפסילה**, מפנה לעפ"ת (חיפה) 702-01-23 **אגבאריה נ' מ"י** (מיום 26.2.2023) שם אושר מתחם שבין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל של עד 10 שנים.

32. מתחמי הענישה - נוכח האמור לעיל, קובע את המתחמים הבאים:

- א. ביחס לתיק הראשון - בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר;
- ב. ביחס לתיק השני - בין 6 ל-12 חודשי מאסר;
- ג. ביחס לתיק השלישי - בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר;
- ד. ביחס לתיק הרביעי - בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר;
- ה. ביחס לתיק החמישי - קיים הסדר, שלטעמי הוא סביר (13 חודשי מאסר ורכיבים נוספים);
- ו. ביחס לתיק השישי - בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר;
- ז. ביחס לתיקים השביעי, השמיני והתשיעי - בין 6 ל-12 חודשי מאסר לכל אחד מהם;
- ח. ביחס לתיק העשירי - בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר;
- ט. ביחס לתיק האחד-עשר - מתחם אחד שבין חודש ל-7 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

33. עמדתי בהרחבה על נסיבותיו של הנאשם לעיל ולא אחזור על הדברים. לזכות הנאשם, נסיבותיו הקשות, העובדה שהוא נתון במעצר תקופה ארוכה מאוד, בין היתר מתוך ההבנה והציפייה (בתיק החמישי) כי הדבר יסייע לו להשתקם, גם מבחינת יכולתו להחזיר לעצמו את רישיון הנהיגה, והודאתו בתיקים מרובים, שבחלקם ויתר על זכותו לנהלם. כמו כן, עומדים לזכותו רצונו הכן להשתלב בטיפול, דבר שלא צלח בהיעדר יכולת להשתחרר ולהשתלב בבית המשפט הקהילתי. אני סבור כי עמדה זו של הנאשם היא בגדר קריאה לעזרה, וזהו צעד משמעותי במיוחד בהקשר של הנאשם, נוכח מאפייני אישיותו וגישתו החשדנית כלפי הרשויות. לחובת הנאשם עברו הפלילי והמאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, שלא העמידו בפניו גבולות אפקטיביים.

המיקום במתחמים

34. נוכח מכלול הנסיבות, ומשום שאין מדובר בנסיבותיו של "עברין מועד טיפוס", ומשנמצאו המניעים לעבירות, ומשהונחה לפני תוכנית שתאפשר לטפל בנאשם טיפול רב-ממדי שעשוי להעניק לו פתרון ממשי ומעשי למכלול צרכיו (הדו"ח הפסיכוסוציאלי שערכה ד"ר תמיר), סברתי שיש למקם את הנאשם באמצע המתחמים ולהטיל עליו עונש משוקלל, שייתן גם משקל לתקופה הארוכה שבה שהה במעצר, בין היתר בשים לב למתווה העונשי שקבע חברי כב' השופט ארנון איתן בתיק התעבורה (ראו בין היתר, החלטתו בפ"ל 1441-06-20 מיום 25.7.2021 בפסקה 39), שלגביו נהנה הנאשם מאינטרס ההסתמכות. אני סבור שהטלת מאסר ארוך מדי על הנאשם, תביא לשבירת כוח הרצון שלו להשתקם, ובסופו של יום, בשים לב לגילו המבוגר, תביא להתקבעות הדפוסים השליליים שבאו לידי ביטוי ברצף המעשים שביצע ושבהם הודה. זוהי תוצאה שאינה בגדר האינטרס של הנאשם או החברה. משקיים פתרון שיקומי לסיבות מחוללות התנהגות זו, יש להעדיפו לצד הטלת עונש מוחשי.

35. אציין בנוסף, כי למרות עמדת שירות המבחן, מצאתי להטיל על הנאשם רכיב של מבחן, הגם שברגיל הדבר אינו נהוג לצד הטלת עונש מאסר, אלא כאשר מתקיים צורך טיפולי משמעותי והנאשם מעוניין בכך כבמקרו [ע"פ 10818/09 דנוס נ' מ"י (מיום 21.7.2010; ע"פ 4920/01 פלוני נ' מ"י (מיום 18.10.2001) בפסקה האחרונה לסעיף 10]. עמדת שירות המבחן אינה מקובלת עלי, ומשהוצגה לפני תוכנית טיפולית, אני מכפיף את הטיפול המוצע ע"י ד"ר תמיר לחובת דיווח לשירות המבחן. זאת על-מנת ליצור רצף טיפולי ושיקומי שיזכה גם לפיקוח בית המשפט, החל משחרור הנאשם, דרך גורמי רש"א וכלה בשירות המבחן. הואיל וקיבלתי את עמדת שירות המבחן וזה הגיש תסקיר בעניין מכוח סעיף 2 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, וכן נוכח עמדת המאשימה שהתחייבה שלא לערער על רכיב זה, כך אני מורה.

גזירת הדין

36. נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים בניכוי מלא של ימי מעצרו של הנאשם על-פי חישוב שב"ס שיכריע בכלל התיקים שבכותרת. בתוך תקופה זו כללתי את 13 חודשי המאסר המוסכמים בגין התיק החמישי;

ב. מפעיל בזאת את המאסרים המותנים הבאים בחופף למאסר הנוכחי:

- (1) 3 חודשי מאסר מותנה מת"פ (שלום י-ם) 54053-08-16 שהוטלו ביום 6.12.2017;
- (2) 3 חודשי מאסר מותנה מת"פ (שלום י-ם) 38144-03-17 שהוטלו ביום 28.12.2017;
- (3) 4 חודשי מאסר מותנה מפ"ל (תעבורה י-ם) 7601-01-18 שהוטלו ביום 27.11.2018;
- (4) 4 חודשי מאסר מותנה מת"פ (שלום י-ם) 61041-01-18 שהוטלו ביום 6.3.2019;

מובהר, כי תקופת מאסרו הכוללת של הנאשם היא 36 חודשים בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים שבכותרת על-פי חישוב שב"ס שיכריע.

- ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים, שלא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע או נהיגה ללא רישיון או נהיגה בפסילה, בתוך 3 שנים משחרורו;
- ד. מאסר על תנאי של 3 חודשים, שלא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון, וכן כל עבירת מרמה, הפרעה לשוטר, והעלבת עובד ציבור בתוך 3 שנים משחרורו;
- ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה בפסילה בתוך שנתיים מהשחרור;
- ו. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, בפיקוח שירות המבחן החל משחרורו של הנאשם. ככל שהנאשם ישולב בטיפול המוצע ע"ד תמיר, יוכפף טיפול זה לחובת דיווח לשירות המבחן.

מובהר, כי הנאשם פסול לנהיגה על למתן השלמת גזר הדין, דהיינו עד לתום ההליכים.

עוד מובהר, כי עם שחרורו של הנאשם ממאסר, ייכנסו לתוקפם העונשים המותנים, ההתחייבות וצו המבחן, ותנאי השחרור יכללו התחייבות עצמית להתייצב לכל דיון בסך 5,000 ₪ וכן המשך פסילה מלג ד לתום ההליכים. עם זאת, מאפשר לנאשם לפעול להסרת המחדל ולהסדרת רישיון הנהיגה. משמעות הדבר שיוכל ללמוד לנהיגה, לגשת למבחנים ולקבל רישיון, אך הרישיון יופקד עם קבלתו במזכירות בית המשפט.

בנסיבותיו של הנאשם, נמנע מהטלת כל רכיב כספי.

מבוקש משב"ס בכל לשון של בקשה, לשלב את הנאשם בטיפול, וכך גם לבנות לו תוכנית טיפולית במסגרת רש"א לקראת סיום ריצוי עונשו. כמו-כן תשומת לב שב"ס לצרכיו הבריאותיים (גוף ונפש) של הנאשם.

יש לשלוח לשירות המבחן ולד"ר תמיר.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, במעמד הצדדים.